

Bruksela, 23 kwietnia 2026 r.
(OR. en)

8527/26

ENT 84
MI 390
POLCOM 155
COREE 1

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 1 kwietnia 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: COM(2026) 141 final

Dotyczy: Zalecenie
DECYZJA RADY
upoważniająca do podjęcia rokowań z Republiką Korei w sprawie umowy o wzajemnym uznawaniu w odniesieniu do ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 141 final.

Załącznik: COM(2026) 141 final

Bruksela, dnia 1.4.2026 r.
COM(2026) 141 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca do podjęcia rokowań z Republiką Korei w sprawie umowy o wzajemnym uznawaniu w odniesieniu do ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań

UZASADNIENIE

W niniejszym zaleceniu Komisja Europejska zwraca się do Rady Unii Europejskiej o: upoważnienie do podjęcia rokowań w sprawie umowy o wzajemnym uznawaniu ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań między Unią Europejską a Republiką Korei; mianowanie Komisji na negocjatora Unii; skierowanie wytycznych do negocjatora; oraz wyznaczenie specjalnego komitetu, w konsultacji z którym należy prowadzić rokowania.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

UE zawarła umowy o wzajemnym uznawaniu dotyczące ocen zgodności z kilkoma państwami trzecimi, m.in. Australią, Izraelem, Japonią, Kanadą, Nową Zelandią, Stanami Zjednoczonymi i Szwajcarią. Na podstawie tych umów każda ze stron akceptuje wyniki ocen zgodności opracowanych przez wyznaczone organy drugiej strony w celu wykazania zgodności z jej przepisami technicznymi¹.

Na podstawie wymienionych umów wzajemnie uznawane są wyznaczone jednostki oceniające zgodność, w tym laboratoria oraz jednostki kontrolujące i certyfikujące. Wykazy tych organów są prowadzone i udostępniane za pośrednictwem oficjalnych repozytoriów, takich jak unijna baza danych NANDO (wyznaczone jednostki notyfikowane w ramach nowego podejścia) lub w załącznikach odnoszących się do konkretnych partnerów.

Umowa o wzajemnym uznawaniu w odniesieniu do ocen zgodności między UE a Republiką Korei ułatwiłaby dostęp do rynków, gdyż umożliwiłaby każdej ze stron przyjmowanie sprawozdań z badań, certyfikatów i oznakowań zgodności wydanych przez wyznaczone jednostki oceniające zgodność drugiej strony dla określonych sektorów, co pozwoliłoby uniknąć powielania procedur badań i certyfikacji.

Umowy o wzajemnym uznawaniu ułatwiają handel, ponieważ zmniejszają bariery pozataryfowe. Strony przyjmują sprawozdania z badań, certyfikaty i oznakowania zgodności wydane przez jednostki oceniające zgodność drugiej strony, usprawniając w ten sposób odprawę celną i zmniejszając opóźnienia proceduralne na granicach. Dowody empiryczne wskazują, że dzięki umowom o wzajemnym uznawaniu zwiększa się wywóz, rośnie liczba

---

¹ Umowy te zawierają szczegółowe załączniki sektorowe. Na przykład umowa o wzajemnym uznawaniu UE–Australia obejmuje produkty motoryzacyjne, kompatybilność elektromagnetyczną, urządzenia niskiego napięcia, maszyny, wyroby medyczne, urządzenia ciśnieniowe, telekomunikacyjne urządzenia końcowe oraz dobrą praktykę wytwarzania (GMP). Również umowa o wzajemnym uznawaniu UE–Szwajcaria obejmuje 20 sektorów, takich jak maszyny, środki ochrony indywidualnej, zabawki, wyroby medyczne, urządzenia gazowe, zbiorniki ciśnieniowe, urządzenia radiowe, urządzenia elektryczne, wyroby budowlane, dźwigi i produkty biobójcze. Umowa o wzajemnym uznawaniu UE–Kanada w ramach kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) obejmuje sprzęt elektryczny, zabawki, produkty budowlane, maszyny, przyrządy pomiarowe, sprzęt do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem itp. Umowa o wzajemnym uznawaniu UE–Japonia ma zastosowanie do produktów elektrycznych, końcowych urządzeń telekomunikacyjnych i sprzętu radiowego, GMP oraz dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL), natomiast umowa o wzajemnym uznawaniu UE–Nowa Zelandia dotyczy kompatybilności elektromagnetycznej, urządzeń niskiego napięcia, maszyn, produktów medycznych, urządzeń ciśnieniowych, końcowych urządzeń telekomunikacyjnych i GMP. Umowa o wzajemnym uznawaniu UE–Izrael ogranicza się do dobrej praktyki laboratoryjnej, a umowa o wzajemnym uznawaniu UE–Stany Zjednoczone ustanawia wzajemne uznawanie w odniesieniu do kompatybilności elektromagnetycznej, urządzeń telekomunikacyjnych i wyposażenia morskiego, co pozwala uniknąć powielania ocen objętych nią produktów.

przedsiębiorstw eksportujących, a także poszerza się asortyment produktów wysyłanych na rynki partnerskie, w szczególności w sektorach odpowiadających za około 30 % całkowitego wywozu z UE, a ponadto skraca się czas i zmniejszają się koszty wysyłki związane z powielaniem badań².

Umowy o wzajemnym uznawaniu przyczyniają się do oszczędności kosztowej, gdyż umożliwiają przedsiębiorstwom polegać na krajowych jednostkach oceniających zgodność do celów wywozu, a tym samym zmniejszają obciążenie finansowe związane z uzyskaniem certyfikacji w innym kraju. Obciążenie to często w nieproporcjonalnie dużym stopniu dotyka małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), które oprócz tego ponoszą wyższe koszty przestrzegania przepisów. Umowy o wzajemnym uznawaniu sprzyjają wzajemnemu zaufaniu do systemów zgodności i nie wymagają harmonizacji regulacyjnej. Umożliwiają one eksporterom stosowanie jednolitych procedur badań zarówno na rynkach unijnych, jak i poza UE. Wspierają również większy dostęp do rynków przy jednoczesnym zachowaniu niezależności regulacyjnej.

Republika Korei podpisała takie umowy o wzajemnym uznawaniu z Chile, Kanadą, Indonezją, Stanami Zjednoczonymi, Wietnamem i Zjednoczonym Królestwem. Umowy te umożliwiają przedsiębiorstwom z Korei Południowej polegać na wynikach badań i certyfikatach wydanych w krajach partnerskich, co pomaga uniknąć powielania procedur badań i certyfikacji w Republice Korei, a tym samym znacznie skraca czas, zmniejsza obciążenia administracyjne i obniża koszty przy wywozie z Korei Południowej. Przedsiębiorstwa z UE nie mają jednak możliwości skorzystania w wielu sektorach z równoważnych umów o wzajemnym uznawaniu z Republiką Korei, często więc ponoszą wyższe koszty przestrzegania przepisów, w tym koszty powtarzanych badań lub lokalnej certyfikacji. W rezultacie eksporterzy z UE działają przy niekorzystnych warunkach konkurencji w porównaniu z przedsiębiorstwami z państw, które zawarły takie umowy z Republiką Korei, szczególnie w sektorach regulowanych, takich jak elektronika.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w odnośnej dziedzinie**

Umowa o wzajemnym uznawaniu w odniesieniu do ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań między UE a Republiką Korei opierałaby się na obowiązującej umowie o wolnym handlu między UE a Republiką Korei, w której zniesiono już 98,7 % ceł³ i usunięto bariery pozataryfowe w odniesieniu do elektroniki, produktów farmaceutycznych, pojazdów silnikowych i chemikaliów, ale nie przewidziano pełnego wzajemnego uznawania wyników zgodności. W związku z tym dwustronny handel towarami, którego wartość w 2024 r. wyniosła 123,7 mld EUR, skorzystałby na zmniejszeniu opóźnień na granicach, harmonizacji

---

² Zob. Cernat, L., *How important are mutual recognition agreements for trade facilitation?* [Jak ważne są umowy o wzajemnym uznawaniu w kontekście ułatwień w handlu?], dokument orientacyjny nr 10, Europejskie Centrum Międzynarodowej Ekonomii Politycznej (ECIPE), 2022 r.

Zobacz również: DG TRADE, *Survey on Mutual Recognition Agreements (MRAs), Summary Report* [Badanie dotyczące umów o wzajemnym uznawaniu, sprawozdanie podsumowujące], lipiec 2023 r., <https://trade.ec.europa.eu/access-to-markets/en/assets/Report%20on%20the%20Survey%20on%20Mutual%20Recognition%20Agreements%202023.pdf>.

³ Komisja Europejska, Dostęp do rynków, „Umowa o wolnym handlu między UE a Republiką Korei”, strona internetowa Komisji Europejskiej, dostęp 25 lutego 2026 r., <https://trade.ec.europa.eu/access-to-markets/pl/content/eu-south-korea-free-trade-agreement>.

dokumentów i większej integracji łańcucha dostaw, zważywszy szczególnie na rolę Republiki Korei jako ósmego co do wielkości miejsca przeznaczenia wywozu towarów z UE⁴.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Zalecenie jest spójne z innymi politykami Unii.

Umowy o wzajemnym uznawaniu wspierają wspólną politykę handlową przez zmniejszanie barier w handlu i ułatwienie dostępu do rynków za pośrednictwem sektorowych umów dwustronnych z państwami trzecimi, które przyjmują wyniki równoważnych badań przeprowadzonych w innych państwach, co pozwala uniknąć powielania ocen. W umowach celowo unika się wymagania zmian w przepisach technicznych, normach lub wymogach stron, a tym samym zachowuje się prawo każdej ze stron do wprowadzania regulacji i zezwala się jedynie na przyjmowanie zagranicznych sprawozdań z badań lub certyfikatów jako dowodów zgodności.

Niniejsze zalecenie jest również zgodne z zasadami Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu Światowej Organizacji Handlu (WTO), ponieważ wspiera współpracę regulacyjną w zakresie oceny zgodności, zmniejsza bariery pozataryfowe i utrzymuje zasadnicze wymogi UE, takie jak normy bezpieczeństwa i normy środowiskowe.

Co więcej, prowadzenie negocjacji w sprawie umów o wzajemnym uznawaniu stanowi działanie strategiczne, całkowicie zgodne z priorytetami UE dotyczącymi zwiększenia jej globalnej konkurencyjności i otwierania nowych możliwości rynkowych dla przedsiębiorstw z UE. W obecnej sytuacji międzynarodowej, naznaczonej eskalacją barier handlowych i środków protekcyjnych ze strony kluczowych partnerów handlowych, umowy o wzajemnym uznawaniu służą usuwaniu przeszkód technicznych i regulacyjnych, a tym samym umożliwiają przedsiębiorstwom z UE łatwiejszy dostęp do rynków i obniżają ponoszone przez nie koszty. Podejście to jest spójne z programem Komisji na rzecz konkurencyjności. Jak podkreślono w raporcie Dragiego na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności oraz w opracowanym przez Komisję Kompasie konkurencyjności, przezwyciężenie fragmentacji i barier regulacyjnych jest niezbędne do zlikwidowania luk inwestycyjnych i produkcyjnych, które hamują wzrost gospodarczy UE. W raporcie Dragiego podkreślono również, jak ważne są strategiczne, preferencyjne umowy handlowe dla zabezpieczenia krytycznych łańcuchów dostaw i wzmocnienia konkurencyjności UE. W związku z tym umowy o wzajemnym uznawaniu są niezbędnym narzędziem ułatwiania handlu i zmniejszania barier na rynkach zewnętrznych. Dążenie do ich zawierania jest zatem w pełni zgodne zarówno z celami UE w kwestii wewnętrznej konkurencyjności, jak i jej programem w zakresie polityki handlu zagranicznego.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Proceduralna podstawa prawna**

Art. 218 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że jeżeli przewidywana umowa nie dotyczy wyłącznie lub głównie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Komisja przedstawia swoje zalecenia Radzie. Rada przyjmuje decyzję

---

⁴ Komisja Europejska, Handel i Bezpieczeństwo Gospodarcze, „Korea Południowa. Stosunki handlowe UE z Republiką Korei. Fakty, liczby i najnowsze wydarzenia”, strona internetowa Komisji Europejskiej, wyświetlona 25 lutego 2026 r., https://policy.trade.ec.europa.eu/eu-trade-relationships-country-and-region/countries-and-regions/south-korea_en?prefLang=pl.

upoważniającą do podjęcia rokowań oraz mianującą negocjatora Unii lub przewodniczącego zespołu negocjatorów Unii.

Art. 218 ust. 4 TFUE stanowi, że Rada może kierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora oraz wyznaczyć specjalny komitet, w konsultacji z którym należy prowadzić rokowania.

Komisja zaleca podjęcie rokowań między Unią Europejską a Republiką Korei w sprawie umowy międzynarodowej dotyczącej wzajemnego uznawania ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań. Komisja powinna zostać wyznaczona na negocjatora.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie przewidywanej umowy jest art. 218 ust. 3 i 4 TFUE.

- **Materialna podstawa prawna**

Podstawę prawną stanowi art. 207 ust. 3 i 4 oraz art. 218 ust. 3 i 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

- **Wybór negocjatora**

Biorąc pod uwagę, że przewidywana umowa dotyczy wyłącznie kwestii spoza dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zgodnie z art. 218 ust. 3 TFUE na negocjatora musi być mianowana Komisja.

- **Kompetencja Unii**

Niniejszy akt wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej na podstawie art. 207 TFUE. Wniosek wchodzi zatem w zakres wyłącznych kompetencji Unii zgodnie z art. 3 ust. 1 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) zasada pomocniczości nie ma zastosowania do dziedzin, które należą do wyłącznej kompetencji UE. Wspólna polityka handlowa jest wymieniona w art. 3 TFUE jako jedna z dziedzin, w których Unia ma wyłączne kompetencje. Częścią tej polityki jest, między innymi, negocjowanie umów handlowych na podstawie art. 207 TFUE.

- **Proporcjonalność**

Zalecenie Komisji jest zgodne z zasadą proporcjonalności i jest konieczne w kontekście realizowanego przez Unię celu polegającego na wykorzystaniu międzynarodowych umów handlowych do wspierania konkurencyjności, bezpieczeństwa, zrównoważonego rozwoju i wielostronnego handlu opartego na zasadach.

- **Wybór instrumentu**

Niniejsze zalecenie dotyczące decyzji Rady zostaje przedłożone zgodnie z art. 218 ust. 3 i 4 TFUE, w którym przewidziano przyjęcie przez Radę decyzji upoważniającej do podjęcia rokowań i mianującej negocjatora Unii. Rada może również skierować do negocjatora wytyczne negocjacyjne. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym zaleceniu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Niniejsze zalecenie dla Rady dotyczące upoważnienia Komisji do prowadzenia dwustronnych rokowań z Republiką Korei jest krokiem przygotowawczym niemającym „znaczących skutków gospodarczych, środowiskowych lub społecznych” zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa. Nie wymaga ono zatem przeprowadzenia oceny skutków.

Oczekuje się, że nowa umowa ułatwi dostęp do rynków, gdyż umożliwi każdej ze stron przyjmowanie sprawozdań z badań, certyfikatów i oznakowań zgodności wydanych przez wyznaczone jednostki oceniające zgodność drugiej strony dla określonych sektorów, co pozwoliłoby uniknąć powielania procedur badań i certyfikacji. Umowa opierałaby się na obowiązującej umowie o wolnym handlu UE–Republika Korei, w której zniesiono już 98,7 % ceł i usunięto bariery pozataryfowe w odniesieniu do takich sektorów jak elektronika, produkty farmaceutyczne, pojazdy silnikowe i chemikalia, ale nie przewidziano pełnego wzajemnego uznawania wyników badania zgodności.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Zalecenie jest spójne z Traktatami UE oraz Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Umowa o wzajemnym uznawaniu w odniesieniu do ocen zgodności, certyfikatów i oznaczeń między UE a Republiką Korei nie będzie miała negatywnego wpływu na budżet UE. Można oczekiwać pozytywnych skutków pośrednich w związku ze wzrostem wymiany handlowej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W niniejszym wniosku zaleca się, aby Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do: podjęcia rokowań w sprawie umowy o wzajemnym uznawaniu w odniesieniu do ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań między UE a Republiką Korei; mianowania Komisji na

negocjatora Unii; skierowania wytycznych do negocjatora; oraz wyznaczenia specjalnego komitetu, w konsultacji z którym należy prowadzić rokowania.

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca do podjęcia rokowań z Republiką Korei w sprawie umowy o wzajemnym uznawaniu w odniesieniu do ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z jego art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, że należy podjąć rokowania w celu zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Korei w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podjęcia rokowań w sprawie umowy o wzajemnym uznawaniu w odniesieniu do ocen zgodności, certyfikatów i oznakowań między Unią Europejską a Republiką Korei.

Artykuł 2

Komisja zostaje niniejszym wyznaczona na negocjatora Unii.

Artykuł 3

Rokowania są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w addendum do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Rokowania są prowadzone w konsultacji ze specjalnym komitetem przewidzianym w art. 207 ust. 3 akapit trzeci TFUE.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*